

Dos Negroni Empar Moliner

La peça llosca

L'altre dia, un article de Quim Monzó que es titulava *M'exalta el nou i m'enamora el vell* em va fer pensar en el difunt J.V. Foix, autor d'aquest vers, que pertany a l'increïble poema *Em plau d'atzar, d'errar per les muralles*, que tantes vegades he recitat mentre en prenia, en homenatge al seu nom, un J.B. fosc.

Per fer-li un homenatge al poeta, aquest vers està escrit en lletres daurades i en relleu al peu d'un arbre de Barcelona. Diria que és a la cantonada de Tànger amb Roc Boronat. El veig un cop a la setmana, quan vaig a Ràdio Nacional al programa de na Sílvia Tarragona. Cada lletra està enganxada a terra. "M'exalta el nou i m'enamora el vell". Però vet aquí que la persona (ens imaginem que contractada per l'Ajuntament) que ha decidit col·locar aquest vers al peu de l'arbre, ha decidit, també, col·locar-hi el nom de l'autor. J.V. Foix. I també ha decidit que hi posaria el nom del llibre que conté el vers: De "Sol, i de dol", hi hauria de dir. Perquè, naturalment, les cometes haurien d'obrir-se i tancar-se al començament i final del títol. El *de* no és part del títol. Per això el *de* no hauria d'anar entre cometes.

Però hi va. Al peu de l'arbre hi podem llegir, exactament: "M'exalta el nou i m'enamora el vell". I a sota el nom de l'autor, J.V. Foix i la frase "De sol i de dol". Com si el llibre es digués així.

Em meravella que els tècnics encarregats de cobrar la feina no hagin decidit rectificar l'error. És clar que em meravella més que potser no sàpiguen que és un error. Que es pensin que el poema es diu "De sol i de dol". Un cop a la setmana penso que m'hauria d'endur un martell, una escarpa i una mica de cola per arrencar les cometes mal posades i col·locar-les al seu lloc. Però estic segura que si ho fes, el tècnic municipal que va cobrar per aquesta feina em denunciaria per vandalisme.